

RP 88/2021 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av 9 § i lönegarantilagen och 8 § i lagen om lönegaranti för sjömän

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lönegarantilagen och lagen om lönegaranti för sjömän ändras.

Enligt förslaget höjs det maximala lönegarantibelopp som med stöd av lönegarantilagen betalas per arbetstagare från 15 200 euro till 19 000 euro. Det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse som med stöd av lagen om lönegaranti för sjömän betalas per arbetstagare enligt lönegarantin höjs från 15 200 euro till 19 000 euro.

Propositionen hänför sig den tredje tilläggsbudgetpropositionen för 2021.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	4
2.1 Maximalt lönegarantibelopp	4
2.2 EU-rätten och internationella förpliktelser som är bindande för Finland	6
3 Målsättning.....	6
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	6
4.1 De viktigaste förslagen.....	6
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	7
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	7
4.2.1.1 Konsekvenser för Sysselsättningsfondens utgifter.....	7
4.2.1.2 Konsekvenser för löntagarna.....	7
5 Andra alternativ för genomförandet	8
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser.....	8
5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet.....	9
6 Remissvar	9
7 Ikraftträdande.....	9
8 Förhållande till budgetpropositionen	9
LAGFÖRSLAG	10
1. Lag om ändring av 9 § i lönegarantilagen.....	10
2. Lag om ändring av 8 § i lagen om lönegaranti för sjömän	11
BILAGOR.....	12
PARALLELLTEXT	12
1. Lag om ändring av 9 § i lönegarantilagen.....	12
2. Lag om ändring av 8 § i lagen om lönegaranti för sjömän	13

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Lönegarantin är ett genom lag ordnat förfarande där staten i händelse av arbetsgivarens konkurs eller annan insolvens tryggar betalningen av arbetstagarnas fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet. En arbetstagare har rätt att av statens medel få sina fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet betalda enligt lönegarantin, om arbetsgivaren på grund av insolvens inte kan betala dem. När lönegaranti betalas får staten regressrätt mot arbetsgivaren, med stöd av vilken staten återkräver de betalda lönegarantibeloppen jämte dröjsmålsränta. Den del av lönegarantiutgifterna som inte kan drivas in hos arbetsgivarna eller deras konkursbon debiteras årligen ur Sysselsättningsfonden. De medel som krävs för detta samlas in av arbetsgivarna i form av arbetslöshetsförsäkringspremier.

Det maximala lönegarantibelopp som betalas till arbetstagare med stöd av lönegarantilagen (866/1998) har varit detsamma sedan 1999. I och med en lagändring som trädde i kraft vid ingången av 2007 fastställdes dock ett separat maximibelopp för tillgodohavanden i en arbetstidsbank motsvarande arbetstagarens lön för sex månader.

Planen är att det maximala lönegarantibeloppet ska granskas i samband med en totalreform av lönegarantin. På grund av coronaepidemin förväntas dock företagets betalningssvårigheter öka, liksom också beloppen av de fordringar för vilka betalning söks enligt lönegarantin. Med beaktande av utvecklingen av den allmänna lönenivån kan det antas att det maximala lönegarantibeloppet uppnås i allt fler fall.

Syftet med propositionen är att det maximala lönegarantibeloppet bättre ska motsvara arbetstagarnas nuvarande lönenivå. Till övriga delar genomförs reformen av lönegarantilagen senare.

1.2 Beredning

Regeringens proposition har beretts vid arbets- och näringsministeriet. Propositionen har behandlats av delegationen för lönegarantiärenden, där de centrala arbetsmarknadsorganisationerna är representerade.

Utkastet till proposition har sänts skriftligen till delegationen för sjömansärenden, i vilken det finns företrädare för arbets- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom sjöfartsbranschen. Delegationens medlemmar har beretts tillfälle att kommentera propositionen.

Utkastet till proposition har varit ute på remiss under perioden 1 april 2021–26 april 2021. Utlåtanden begärdes av de centrala arbetsmarknadsorganisationerna, Sysselsättningsfonden och närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland. Grunden för en kortare remisstid på cirka tre veckor var att lagändringarna var brådskande på grund av de betalningssvårigheter som coronaepidemin orsakat företagen.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Maximalt lönegarantibelopp

Enligt 4 § i lönegarantilagen erläggs betalning enligt lönegarantin för fordringar som grundar sig på en i arbetsavtalslagen (55/2001) avsedd arbetstagares anställningsförhållande och vilkas grund och belopp har kunnat utredas. Statens skyldighet att betala lönegaranti har begränsats genom bestämmelser om tidsfrister för ansökningar och maximalt lönegarantibelopp samt bestämmelser om förhindrande av missbruk. Detta innebär att arbetstagarens rätt till lönegaranti i vissa situationer är mindre än beloppet av arbetstagarens lönefordringar hos arbetsgivaren.

Bestämmelser om det maximala lönegarantibeloppet finns i 9 § i lönegarantilagen. Det maximala lönegarantibeloppet per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 15 200 euro. Av lönen för väntedagarna betalas inte mer än vad som enligt lönegarantin betalas för de fordringar vars fördröjda betalning skyldigheten att betala lön för väntedagarna grundar sig på. Enligt 9 a § i lönegarantilagen är det maximala beloppet för tillgodohavanden i en arbetstidsbank som betalas enligt lönegarantin på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare ett belopp som motsvarar arbetstagarens lön för sex månader.

Enligt 3 § i lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) erläggs betalning enligt lönegarantin för fordringar som grundar sig på en i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) avsedd arbetstagares anställningsförhållande och vilkas grund och belopp har kunnat utredas. Bestämmelserna om maximalt belopp i lagen om lönegaranti för sjömän avviker från bestämmelserna i lönegarantilagen. I lagen om lönegaranti för sjömän föreskrivs om maximalt belopp endast i fråga om skadestånd och gottgörelse enligt 4 § 2 mom. samt i fråga om tillgodohavanden i en arbetstidsbank. Tidigare har avsaknaden av bestämmelser om maximalt belopp motiverats bland annat med att sjömännens lönefordringar och därmed också statens lönegarantifordringar är förenade med sjöpanträtt i fartyg, varför statens återkrav är väl tryggt. Enligt 8 § i lagen om lönegaranti för sjömän gäller det maximala beloppet endast sådana skadestånd eller gottgörelser för vilka betalning första gången söks enligt lönegarantin först efter det att de har förlorat sin sjöpanträtt. Det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 15 200 euro. Lagens bestämmelser om lön för väntetid och tillgodohavanden i en arbetstidsbank motsvarar lönegarantilagen.

Det maximala lönegarantibeloppet (15 200 euro) har varit detsamma under hela lönegarantilagens giltighetstid, det vill säga sedan 1999. Den enda förändringen i lönegarantins kvantitativa omfattning är bestämmelsen om tillgodohavanden i en arbetstidsbank från 2007, enligt vilken det utöver det maximala beloppet för tillgodohavanden i en arbetstidsbank som betalas enligt lönegarantin betalas högst ett belopp som motsvarar arbetstagarens lön för sex månader.

Det maximala lönegarantibeloppet kan anses ha blivit efter i den allmänna utvecklingen av lönenivån. I och med coronaepidemin ökar företagets betalningssvårigheter, och därför kan man anta att beloppen av fordringar för vilka betalning söks enligt lönegarantin stiger och att det maximala lönegarantibeloppet överskrider i allt fler fall.

Enligt statistiska uppgifter från NTM-centralen i Nyland har överskridandet av maximibeloppet använts som avslagsgrund endast i cirka 3–4 procent av alla ogillade fordringar (åren 2016–2020). Denna siffra ger dock inte en riktig helhetsbild. Av det belopp som betalas enligt lönegarantin betalas i genomsnitt cirka 64 procent på basis av ansökningar från konkursbon. Konkursbon dimensionerar sin ansökan så att de fordringar för vilka det söks betalning inte överskrider det föreskrivna maximibeloppet.

RP 88/2021 rd

Det finns ingen allmän måttstock på i vilken utsträckning lönegarantisystemet ska täcka arbetstagarnas fordringar vid arbetsgivarens insolvens. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, nedan *lönegarantidirektivet*, förutsätts en socialt tillräcklig nivå. Medlemsstaterna får fastställa maximibelopp för de betalningar som ska göras inom ramen för lönegarantisystemet. Dessa maximibelopp får inte understiga en nivå som är förenlig med det sociala målet i lönegarantidirektivet.

Enligt 8 § i lönegarantilagen har lönegarantimyndigheten av grundad anledning rätt att förvägra betalning enligt lönegarantin eller pröva lönegarantibeloppet, om arbetstagaren har fortsatt i anställningsförhållandet ännu efter det att han eller hon på grund av försummelser i samband med löneutbetalningen måste ha varit medveten om att arbetsgivaren inte kan betala ut lönen.

I praktiken har inställningen till arbete som varar över tre månader utan lön varit återhållsam. Således kan ett slags riktlinje anses vara att lönegarantin normalt ska trygga arbetstagarens lön för cirka tre månader, semesterersättning, eventuell semesterpenning och lön för väntedagarna.

Medianlönen för en heltidsanställd arbetstagare med månadslön som arbetar inom den privata sektorn är 3 350 euro. Enligt ovan nämnda dimensioneringsgrund ska lönegarantin trygga arbetstagarens fordringar till ett belopp av 17 105 euro, om medianlönen för arbetstagare inom den privata sektorn används som grund för lönen. Beräknat på den genomsnittliga lönen för en heltidsanställd arbetstagare med månadslön (3 764 euro) är beloppet 19 118 euro. I praktiken kan fordringarna i någon mån avvika från ovan nämnda belopp bland annat beroende på omfattningen av arbetstagarens semesterrätt och semesterpenningens storlek.

Som en dimensioneringsgrund kan också beaktas vad som föreskrivs om maximibeloppet i andra länder. Maximibeloppen är dock inte direkt jämförbara, eftersom lönegarantisystemet i varje land har sina egna särdrag. Dessutom måste lönenivåerna i de olika länderna beaktas.

Enligt en slutrapport om den finländska lönenivån i en europeisk jämförelse, som publicerades 2019 av Löntagarnas forskningsinstitut, var den genomsnittliga månadslönen för heltidsanställda löntagare 2015 i Finland och Sverige avrundad lika, det vill säga 3 386 euro. I Danmark var den genomsnittliga lönen betydligt högre under året i fråga, 4 528 euro. I Tyskland var den genomsnittliga lönen 2015 något lägre än i Finland och Sverige, det vill säga 3 168 euro.

I det svenska lönegarantisystemet var det maximala lönegarantibeloppet 2020 189 200 kronor, det vill säga cirka 18 670 euro.

I Danmark är det maximala lönegarantibeloppet 160 000 kronor, det vill säga cirka 21 520 euro. Trots maximigränsen i lönegarantisystemet betalas till arbetstagaren dessutom även semesterersättningar, helgersättningar och tillgodohavanden i en arbetstidsbank.

I Tyskland har det inte fastställts något maximibelopp för de fordringar som ska betalas enligt lönegarantin. Arbetstagaren har rätt till lönegaranti för tre månader innan företagets insolvensförfarande inleds eller, om anställningsförhållandet har upphört före detta, för tre månader innan anställningsförhållandet upphör. I Tyskland har det dock fastställts maximigränser för månadslöner som betalas enligt lönegarantin. Av lönegarantin betalas månadslöner som inte överstiger 6 900 euro i Västtyskland och 6 450 euro i Östtyskland.

Med beaktande av de omständigheter som beskrivs ovan kan det anses motiverat att det maximala lönegarantibeloppet höjs från nuvarande 15 200 euro till 19 000 euro.

2.2 EU-rätten och internationella förpliktelser som är bindande för Finland

Europeiska gemenskapernas råd antog den 20 oktober 1980 ett direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens. Syftet med direktivet var att harmonisera minimivillkoren för skydd av arbetstagares fordringar på grund av anställningsförhållanden i olika medlemsstater i händelse av arbetsgivarens insolvens. Direktivet, som ändrats flera gånger, kodifierades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG från 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, nedan lönegarantidirektivet eller direktivet.

Enligt direktivet är det möjligt att begränsa det maximala lönegarantibeloppet. Maximibeloppet får inte understiga en nivå som är förenlig med det sociala målet i lönegarantidirektivet.

Internationella arbetsorganisationen (ILO) antog vid sin generalförsamling 1992 konvention 173 om skydd av arbetstagares fordringar i händelse av arbetsgivarens insolvens. Samtidigt antogs även rekommendation nr 180, som kompletterar konventionen. Finland ratificerade den del av överenskommelsen som gäller lönegarantisystemet 1994. I samband med ratificeringen har Finland meddelat att Finland beaktar bestämmelserna i den rekommendation som kompletterar konventionen i det kommande lagstiftningsarbetet, i den mån det är ändamålsenligt och möjligt.

Med stöd av bestämmelserna i ILO:s konvention nr 173 är det möjligt att begränsa det maximala lönegarantibeloppet. Enligt ILO-konventionen får maximibeloppet inte begränsas under en socialt acceptabel nivå och maximibeloppet ska vid behov justeras för att dess värde ska bevaras.

Enligt punkt 7 om tillämpningsområdet för den rekommendation som anknyter till ILO-konventionen ska lönegarantisystemet täcka arbetstagarnas fordringar i så stor utsträckning som möjligt.

Enligt den reviderade europeiska sociala stadgan (FördrS 80/2012) har alla arbetstagare rätt att trygga sina fordringar i händelse av arbetsgivarens insolvens. Enligt artikel 25 i stadgan åtar sig de avtalsslutande parterna, i syfte att säkerställa ett effektivt utövande av arbetstagarnas rätt till skydd för sina fordringar i händelse av arbetsgivarens insolvens, att föreskriva att arbetstagarnas fordringar på grund av anställningsavtal eller anställningsförhållanden ska garanteras genom ett garantiinstitut eller genom någon annan form av effektivt skydd. Finland har ratificerat artikeln i fråga.

Enligt artikel 25.4 i bilagan till den sociala stadgan får nationella lagar och förordningar begränsa det skydd som ges arbetstagares fordringar till ett bestämt belopp vilket ska ligga på en socialt acceptabel nivå.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att det maximala lönegarantibeloppet bättre ska motsvara arbetstagarnas nuvarande lönenivå.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Det föreslås att 9 § 1 mom. i lönegarantilagen ändras så att det maximala lönegarantibeloppet per arbetstagare på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare höjs från

nuvarande 15 200 euro till 19 000 euro. Genom ändringen fås det maximala lönegarantibeloppet att bättre motsvara arbetstagarnas nuvarande lönenivå med beaktande av de dimensioneringsgrunder som beskrivs i avsnitt 2.1.

Det föreslås att 8 § 1 mom. i lagen om lönegaranti för sjömän ändras så att det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse som avses i 4 § 2 mom. per arbetstagare på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare höjs från nuvarande 15 200 euro till 19 000 euro. Eftersom det i lagen om lönegaranti för sjömän föreskrivs om maximalt belopp endast i fråga om skadestånd och gottgörelser, föreslås att det i 4 § 2 mom. i lagen om lönegaranti för sjömän görs en ändring av det maximala beloppet av skadestånd och gottgörelse som motsvarar ändringen av det maximala beloppet i lönegarantilagen.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

4.2.1.1 Konsekvenser för Sysselsättningsfondens utgifter

Staten fakturerar årligen i efterskott skillnaden mellan den lönegaranti som betalats ur Sysselsättningsfonden och det återkrävda kapitalet. Således finansieras lönegarantin i sista hand med medel ur Sysselsättningsfonden, medan staten svarar närmast för kostnaderna för verkställandet av lönegarantin. Den föreslagna höjningen av maximibeloppet ökar beloppet av Sysselsättningsfondens utgifter. Höjningen av maximibeloppet påverkar inte beloppet av statens utgifter.

På basis av den lönegaranti som betalats åren 2018–2019 har det uppskattats hur mycket större Sysselsättningsfondens lönegarantikostnader skulle ha varit, om det maximala lönegarantibeloppet under nämnda år hade varit det föreslagna 19 000 euro. I uppskattningen har man utnyttjat uppgifterna om antalet ansökningar där beloppet av arbetstagarens fordringar på basis av ansökan har överstigit den föreskrivna maximigränsen. I uppskattningen har det beaktats att det lönegarantibelopp som under de aktuella åren tagits ut hos arbetsgivare och andra betalningskyldiga var cirka 21 procent av beloppet av den betalda lönegarantin.

Enligt kalkylen hade Sysselsättningsfondens lönegarantikostnader ökat med uppskattningsvis 1,56 miljoner euro per år om det maximala lönegarantibeloppet skulle ha stigit till det föreslagna 19 000 euro.

I uppskattningen ingår många antaganden. Dessutom bör det noteras att kalkylen baserar sig på beloppet av den lönegaranti som betalats åren 2018–2019. När antalet lönegarantiärenden ökar ökar också de utgifter som beskrivs ovan. Det är svårt att förutse i vilken mån företagen kommer att ha svårigheter. Under recessionen efter finanskrisen betalades 2013 ett lönegarantibelopp som var 1,3 gånger så stort som 2019 och 3,2 gånger så stort som under lågkonjunkturen på 1990-talet. Lönegarantikostnadernas belopp beror i hög grad på konjunkturerna.

Den ändring av maximibeloppet av skadestånd och gottgörelser som i propositionen föreslås i lagen om lönegaranti för sjömän bedöms inte ha någon inverkan på ökningen av lönegarantiutgifterna annat än i enskilda fall.

4.2.1.2 Konsekvenser för löntagarna

På basis av lönegarantibeslut som fattats 2018–2019 har man gått igenom ansökningar där beloppet av arbetstagarens fordringar på basis av ansökan har överstigit det nuvarande maximala lönegarantibeloppet (15 200 euro). Ur materialet har strukits konkursbons ansökningar samt

sådana arbetstagare för vilkas del det enligt den ansökta summan är uppenbart att det inte är fråga om verkligt obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. För de kvarstående 646 anställda var medeltalet av de fordringar som var föremål för ansökan 27 487 euro och medianen 20 574 euro.

Den föreslagna höjningen av maximibeloppet till 19 000 euro skulle ha inneburit att för 39 procent av de ovan nämnda arbetstagarna skulle fordringarna (i fråga om maximibeloppet) ha kommit att omfattas till fullt belopp av lönegarantin. För 61 procent av arbetstagarna skulle en del av fordringarna ha strukits också med det föreslagna maximibeloppet på 19 000.

Det bör dock beaktas att sammanlagt i genomsnitt 42 procent (medeltal åren 2016–2020) av ansökningarna om lönegaranti avslås helt och hållet eller förfaller som återkallade. Nästan hälften av besluten om utbetalning av lönegaranti är fortfarande sådana att en del av fordringarna har ogillats.

Enligt rapporterna från lönegarantisystemet har överskridning av maximibeloppet använts som grund för ogillande endast i cirka 3–4 procent av alla fordringar som ogillats. Det är således klart att en betydande del av det belopp som överstiger 15 200 euro i ansökningarna skulle ha avslagits på andra avslagsgrunder.

Det finns ingen statistik över hur användningen av olika avslagsgrunder och den totala avslagsprocenten eventuellt skiljer sig i fall där maximibeloppet har överskridits jämfört med motsvarande i samtliga fall. Antagligen kommer åtminstone antalet återkallade ansökningar att vara mindre när fordringarna är avsevärt större. Det har uppskattats att cirka 20 procent av de fordringar som överskrider det nuvarande maximibeloppet kommer att ogillas eller återkallas på andra grunder.

Dessutom bör det beaktas att i genomsnitt 64 procent av det belopp som betalas enligt lönegarantin åren 2016–2020 betalades på basis av ansökningar från konkursbon. Även om fordringar för vilka det söks betalning i princip inte alls avslås genom beslut som fattas om konkursbons ansökningar, går lönegarantimyndigheten igenom fordringarna tillsammans med konkursboet och arbetsgivarens löneräkning innan ansökningarna lämnas in, vilket innebär att de fordringar som inte omfattas av lönegarantin gallras bort från ansökan.

5 Andra alternativ för genomförandet

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

I samband med beredningen av propositionen övervägdes olika alternativa belopp för det maximala lönegarantibeloppet.

Om det maximala lönegarantibeloppet stiger till 18 000 euro skulle Sysselsättningsfondens utgifter öka 1,22 miljoner euro per år

Om det maximala lönegarantibeloppet stiger till 20 000 euro skulle Sysselsättningsfondens utgifter öka 1,86 miljoner euro per år

Om det maximala lönegarantibeloppet stiger till 22 000 euro skulle Sysselsättningsfondens utgifter öka 2,36 miljoner euro per år

I uppskattningen ingår ett stort antal antaganden som beskrivs ovan i avsnitt 4.2.1.

5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

Nivån på det maximala lönegarantibeloppet utomlands beskrivs ovan i avsnitt 2.1.

6 Remissvar

Sammanlagt sex remissvar lämnades in. Utlåtande lämnades inom utsatt tid av Akava ry, FFC rf, STTK rf, Elbranschernas fackförbund rf, Sysselsättningsfonden samt närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland.

I remissvaren understöddes de föreslagna ändringarna och remissinstanserna förstod behovet av att höja det maximala lönegarantibeloppet. Akava ry och FFC rf ansåg dock att det är viktigt att reformen av lönegarantin fortsätter till övriga delar och att maximibeloppet ses över på nytt i samband med totalreformen. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland framförde anmärkningar till övergångsbestämmelsen som beaktades vid beredningen.

7 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft så snart som möjligt. Propositionens brådskande natur baserar sig på den ökning av företagens betalningssvårigheter som coronaepidemin orsakar, vilket sannolikt kommer att leda till att beloppet av de fordringar för vilka betalning söks enligt lönegarantin stiger.

Lagarna ska tillämpas på fordringar för vilka tidsfristen enligt 5 § i lönegarantilagen eller 4 § i lagen om lönegaranti för sjömän löper ut den 1 juli 2021 eller därefter. Om en sådan fordran har avgjorts genom ett lönegarantibeslut före ikraftträdandet av denna lag och beloppet av den lönegaranti som betalats eller sökts på grund av maximibeloppet har begränsats till 15 200 euro, kan en fordran som grundar sig på det nya maximibelopp som föreskrivs i denna lag dock trots 5 § i lönegarantilagen och 4 § i lagen om lönegaranti för sjömän genom en ny ansökan sökas enligt lönegarantin senast den 31 augusti 2021.

8 Förhållande till budgetpropositionen

Propositionen hänför sig till den tredje tilläggsbudgetpropositionen för 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

I utgifterna för 2021 beräknas höjningen av det maximala lönegarantibeloppet från 15 200 euro till 19 000 euro öka utgifterna med 1 460 000 euro.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 9 § i lönegarantilagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lönegarantilagen (866/1998) 9 § 1 mom., sådant det lyder i lag 862/2001, som följer:

9 §

Maximalt lönegarantibelopp

Det maximala lönegarantibeloppet per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 19 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på fordringar vars tidsfrist enligt 5 § löper ut den 1 juli 2021 eller därefter. Om en sådan fordran har avgjorts genom ett lönegarantibeslut före ikraftträdandet av denna lag och beloppet av den lönegaranti som betalats eller sökts på grund av maximibeloppet har begränsats till 15 200 euro, kan dock betalning enligt lönegarantin av en fordran som grundar sig på det maximibelopp som föreskrivs i denna lag trots 5 § sökas genom en ansökan senast den 31 augusti 2021.

2.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om lönegaranti för sjömän

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 863/2001, som följer:

8 §

Maximalt belopp i vissa fall av skadestånd eller gottgörelse och lön för väntetid vilka betalas enligt lönegarantin

Det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse som avses i 4 § 2 mom. i denna lag är per arbetstagare på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 19 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på fordringar vars tidsfrist enligt 4 § löper ut den 1 juli 2021 eller därefter. Om en sådan fordran har avgjorts genom ett lönegarantibeslut före ikraftträdandet av denna lag och beloppet av den lönegaranti som betalats eller sökts på grund av maximibeloppet har begränsats till 15 200 euro, kan dock betalning enligt lönegarantin av en fordran som grundar sig på det maximibelopp som föreskrivs i denna lag trots 4 § sökas genom en ansökan senast den 31 augusti 2021.

Helsingfors den 12 maj 2021

Statsminister

Sanna Marin

Arbetsminister Tuula Haatainen

1.

Lag

om ändring av 9 § i lönegarantilagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lönegarantilagen (866/1998) 9 § 1 mom., sådant det lyder i lag 862/2001, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Maximalt lönegarantibelopp

Det maximala lönegarantibeloppet per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 15 200 euro.

Föreslagen lydelse

9 §

Maximalt lönegarantibelopp

Det maximala lönegarantibeloppet per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 19 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på fordringar vars tidsfrist enligt 5 § löper ut den 1 juli 2021 eller därefter. Om en sådan fordran har avgjorts genom ett lönegarantibeslut före ikraftträdandet av denna lag och beloppet av den lönegaranti som betalats eller sökts på grund av maximibeloppet har begränsats till 15 200 euro, kan dock betalning enligt lönegarantin av en fordran som grundar sig på det maximibelopp som föreskrivs i denna lag trots 5 § sökas genom en ansökan senast den 31 augusti 2021.

2.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om lönegaranti för sjömän

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 863/2001, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Maximalt belopp i vissa fall av skadestånd eller gottgörelse och lön för väntetid vilka betalas enligt lönegarantin

Det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse som avses i 4 § 2 mom. i denna lag är per arbetstagare på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 15 200 euro.

Föreslagen lydelse

8 §

Maximalt belopp i vissa fall av skadestånd eller gottgörelse och lön för väntetid vilka betalas enligt lönegarantin

Det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse som avses i 4 § 2 mom. i denna lag är per arbetstagare på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 19 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på fordringar vars tidsfrist enligt 4 § löper ut den 1 juli 2021 eller därefter. Om en sådan fordran har avgjorts genom ett lönegarantibeslut före ikraftträdandet av denna lag och beloppet av den lönegaranti som betalats eller sökts på grund av maximibeloppet har begränsats till 15 200 euro, kan dock betalning enligt lönegarantin av en fordran som grundar sig på det maximibelopp som föreskrivs i denna lag trots 4 § sökas genom en ansökan senast den 31 augusti 2021.